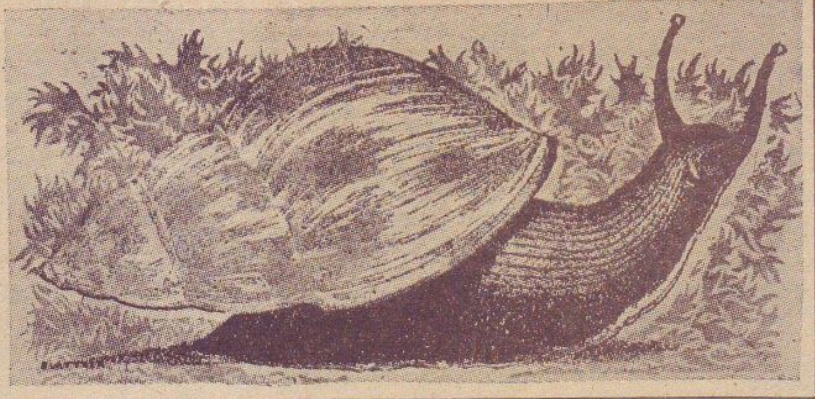

Ο έρμαφρόδιτος γίγας σαλίγκαρος πού γεννᾷ

11.000.000.000
ἀπογόνους ἐντὸς
πενταετίας

Τοῦ Δρ Δ' ΜΠΕΡΤ ΜΗΝΤ
Τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἀριζόνας

ΤΗΝ στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἀμερικανοὶ συζητοῦν κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἀποτρέψουν ἐνδεχομένην ἀπὸ πειρᾶν εἰσβολῆς ξένης Δυνάμεως, πραγματοποιεῖται εἰς τὴν χώραν των μίᾳ ἄλλῃ, τελείως ἀπρόβλεπτος καὶ ὄχι ὀλιγότερον ἐπικίνδυνος, εἰσβολή. Εἰς διάφορα σημεῖα τῶν ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ ἁκτῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐνεφανίσθησαν πράγματι τὰ γιγαντιαία σαλιγκάρια τῶν τριπικῶν χωρῶν τῆς Ἀφρικῆς, τὰ ὁποῖα, ὅταν πληθυνθῶν, εἶναι ἱκανὰ νὰ προκαλέσουν ἀπίστευτους καταστροφάς. Τὰ σαλιγκάρια αὐτά, τῶν ὁποίων τὸ ἐπιστημονικὸν ὄνομα εἶναι «ἀχατῖνα φούλικα», ἔχουν μῆκος κυμαινόμενον μεταξὺ 15 καὶ 22 ἑκατοστῶν (ὅσον δηλαδὴ περίπου εἶναι ἓνα ὑποδεκάμετρον), τὸ δὲ κέλυφος των ἔχει μέγεθος πορτοκαλιοῦ. Ἐάν τῶρα ληθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι πολλαπλασιάζονται πολὺ γρηγορώτερα ἀπὸ τὰ κουνέλια, δύναται ὁ καθεὶς νὰ φαντασθῆ πόσον τεραστίᾳ γίνεται ἡ τεθροακισμένη αὐτῆ στρατιά ὅταν εὕρῃ εὐνοϊκὰς συνθήκας. Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι ἡ στρατιά αὐτὴ ἀρέσκειται εἰς τὴν καταστροφήν. Διαφορετικὰ θὰ ἦτο περιζήτητος ἐπειδὴ οἱ θώρακες τῆς (τὸ κέλυφος) ἔχουν τὸσον ὠραίους χρωματισμούς, ὥστε παρουσιάζουν ἓνα αὐτόχρομα φαντασμαγορικὸν θέαμα.

Τὸ σαλιγκάρια—γίγαντες εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς ἐπιστήμονας ἀπὸ μακροτάτου χρόνου. Μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος περίπου ἔζων ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς τροπικὰς περιοχὰς τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου κατέστρεφον μεγάλας ἐκτάσεις χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἐνοχλοῦν πολὺ τοὺς ἄνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν κατώκουν ἐκεῖ. Ἐκτοτε ὁμως ἀγνωστον διὰ ποῖαν αἰτίαν, ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν τὸν γύρον τοῦ κόσμου. Ἐπεξετάθησαν εἰς τὰς πέραν τοῦ τροπικοῦ ζώνας καὶ ἤρχισαν νὰ καταστρέφουν τὰς καλλιεργουμένας πλῆθον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκτάσεις, τρώγοντα τὰ φύλλα, τὰ ἄνθη, ἀκόμη δὲ καὶ μέρος τῶν φλοιῶν. Ὑποτέρα ἐπροχώρησαν πρὸς τὰ παραλία καὶ ἤρχισαν νὰ ἐμφανίζονται πότε εἰς τὴν μίαν καὶ πότε εἰς τὴν ἄλλην νῆσον τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὅπου μετεφέρουν

το ὡς «λαθρεπιβάται», προσκολλόμενα σὲ κασσόνια, σάκκους κλπ. Ἰδίως ὅταν ἀκόμη ἦσαν μικρά. Ὁ πόλεμος καὶ αἱ πυκνότητες θαλάσσιαι μεταφοραὶ ἀνὰ τὸν Εἰρηνικὸν συνετέλεσαν εἰς ἀκόμη εὐρύτεραν καὶ ταχύτεραν διάδοσιν των καὶ τοιοιτοτρόπως ἔφθασαν μέχρι τῶν ἀμερικανικῶν ἁκτῶν.

Ἡ ἔκτασις τῶν καταστροφῶν, πού εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσουν οἱ ἐπιδρομαὶ αὐταί, εἰάν δὲν καταπολεμηθῶν ἐγκαίρως, εἶναι κυριολεκτικῶς ἀπίστευτος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ὅταν ἀναπαύονται, μένουσ ἀκίνητα, κρεμασμένα ἀπὸ τοὺς κλάδους τῶν δένδρων ἐν εἰδεί ἀλυσίδας τὸ ἓνα σαλιγκάρι κοντὰ εἰς τὸ ἄλλο. Μόλις δῶκε σκοτεινιάση, ἀρχίζουν νὰ σκαρφαλώνουν καὶ νὰ σκορπίζονται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Ἀφρικῆς θεωροῦν τὸ κρέας των ἐξαιρετικὸν μεζὲν, χρησιμοποιοῦν δὲ τὸ κέλυφος των εἰς διαφόρους οἰκιακὰς χρήσεις, ἀνολόγως τοῦ μεγέθους του (φλυτζάνι, κουτάλι, ποτήρι κλπ.). Τὰ μικρότερα κέλυφα διαπερανοῦν καὶ σχηματίζουν ζῶνας, μετὰ τὰς ὁποίας στολίζονται ἰδίως αἱ νέαι γύρω εἰς τὴν μέσην των.

Κατὰ τὸ ἔτος 1847 παρέλαβαν ὁ Βρετανὸς ταξιδιωτὴς Μπένσον μερικὰ σαλιγκάρια—γίγαντες καὶ τὰ μετέφερεν εἰς τὰς Ἰνδίας, ὅπου τὰ ἄφησεν ἐλεύθερα πλησίον τῆς Καλκούττας. Δοθέντος ὅτι οἱ Ἰνδοὶ δὲν ἔδιδον καμίαν σημασίαν εἰς τὸ κρέας των, τὰ ἄφησαν ἀνενοχλήτα. Τοιοιτοτρόπως ἐπαλλαπλασιάσθησαν τὰ σαλιγκάρια, ἐπεξέτειναν τὸ πεδῖον δράσεώς των καὶ ἔφθασαν μέχρι τῆς Κεϋλάνης, ὅπου κατὰ τὸ 1900 ἔκαμαν τὰς πρώτας μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰς φυτείας. Βραδύτερον εὐρέθησαν εἰς τὸ Μπὸρνεο, τὴν Σουμάτραν, τὴν Μαλαισίαν, τὴν Ἰάβον καὶ ἡ ἐμφάνισις των συνωδεύετο πάντοτε μετὰ τεραστίας καταστροφῆς, ἰδίως εἰς τὰς φυτείας τοῦ ἑλαστικοῦ.

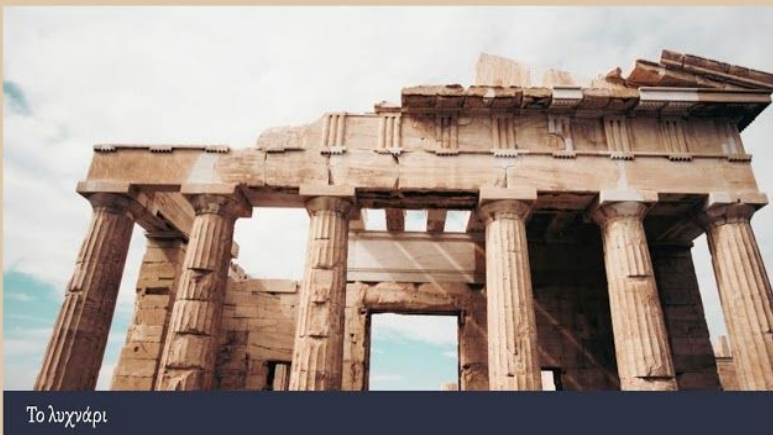
Ἐν ἀντίθεσει πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς, οἱ Ἰάπωνες εὗρον τὸ κρέας τῶν σαλιγκαριῶν νοστιμώτατον, ἀλλὰ καὶ χρήσιμον ὡς φάρμακον. Τὸ εἰσήγαγον λοιπὸν μόνον εἰς τὴν Φαρμόζαν ἀλλὰ τὸ μετενόησαν πολὺ γρηγόρα. Κατὰ τὸ ἔτος 1936 ἔλαβεν ἓνας κάτοικος τῶν νήσων Χαβάϊ ὀκτὼ σαλιγκάρια—γίγαντες ὡς δῶρον ἀπὸ κάποιον Ἰάπωνα φίλον του, τὸ ἴδιον δὲ ἔτος ἔφερε μίαν κάτοικον τῆς Χονολουλου δύο μόνον σαλιγκάρια διὰ νὰ «σταλίση» τὸν κήπον τῆς. Δὲν ἐπέρασεν ὁμως πολὺς καιρὸς καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐξήτησαν βοήθειαν ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκταν διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομαί. Ὁ ἀγὼν συνεχίσθη ἐπὶ δέκα ὀλόκληρα ἔτη, ἐπεστρατεύθησαν ὀδοὶ οἱ μαθηταὶ διὰ νὰ σκοτώσουν τὰ σαλιγκάρια καὶ τὰ αὐτὰ των, ἐσκορπίσθησαν καθὲ εἶδος δηλητήρια εἰς τὰς περιοχὰς πού εἶχαν ὑποστῆ ἐπιδρομὴν καὶ μόνον τοιοιτοτρόπως κατῳρθώσαν ὄχι νὰ ἐξαλείψουν τελείως, ἀλλὰ πάντως νὰ περιορίσουν πολὺ τὸ κακόν.

Ἡ μεγάλη των διάδοσις ἀνὰ τὸν Εἰρηνικὸν ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι οἱ Ἰάπωνες, διαρκούτος τοῦ πολέμου, ἐπέδιδον συστηματικῶς τὸν πολλαπλασιασμὸν των, διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν ὡς τροφήν. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαδόσεως αὐτῆς γίνονται ἀκόμη καὶ σημερινὸν αἰσθητὰ μετὰ τὰς συνεχεῖς καταστροφὰς, πού προκαλοῦν τὰ ἀδηφάγα ζῶα.

Ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα σαλιγκάρια, εἶναι καὶ οἱ γίγαντες αὐτοὶ ἑρμαφρόδιτοι, εἰς τρόπον ὥστε ὅλα τους ἀνεξαιρέτως γεννοῦν αὐγά. Κάποιος ἐπιστήμων ὑπελόγησεν ὅτι ἀπὸ ἓνα καὶ μόνον σαλιγκάρι γίγαντα δύναται νὰ προσέλθουν εἰς διάστημα 5 ἐτῶν 11.000.000.000 ἄλλα, τὰ ὁποῖα ζυγίζόμενα ὅλα μαζί εἰς ὄριμον ἡλικίαν, θὰ ὑπερέβαινον εἰς βάρος τὰ 5.000.000 τόνους. Τὸ πράγμα ἀκούεται ὡς μάλλον ἀπίστευτον, γίνεται ἐν τούτοις πιστευτὸν, ὅταν γνωσθῆ ὅτι καθὲ σαλιγκάρι—γίγας γεννᾷ ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 50 ἕως 300 αὐγά. Τὰ πρώτα του αὐγά τὰ φέρεν εἰς τὸν κόσμον ὅταν συμπληρώσῃ ἡλικίαν ἐνὸς ἔτους, παύει δὲ νὰ γεννᾷ μετὰ τὸ ἕκτον του ἔτος.

Μολοντί εἶναι κυριολεκτικῶς ἀχόρταγα, ἀντέχουν ἐπὶ ἕξ καὶ πλέον μῆνας χωρὶς καθόλου τροφήν εἰς περιόδους δὲ ἐξήρασις χώνονται βαθεῖα μέσα εἰς τὸ ἔδαφος καὶ σχεδὸν παύουν νὰ ζοῦν, διὰ νὰ ζωντανεύσουν πάλιν ὅταν ἀρχίσουν αἱ βροχαί.

Ἡ Εὐρώπη δύναται, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, νὰ εἶναι ἥσυχος, ἐπειδὴ τὰ σαλιγκάρια—γίγαντες δὲν εὐδοκίμοῦν εἰς περιοχὰς, ὅπου ἡ θερμοκρασία κατέρεχεται κάτω τῶν 24 βαθμῶν καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει διαρκὴς ὕγρασις. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ἐν τούτοις ὅτι δὲν θὰ ἀλλάξουν σὺν τῷ χρόνῳ συνηθείας—ὅπως καὶ ἔχουν ἀλλάξει πράγματι—καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐπισκεφθοῦν κάποτε καὶ τὴν γηραιάν μας ἥπειρον ὡς νέα πληγὴ τοῦ Φαραῶ.

Το λυγκάρι